

Dosarul nr. 3ra-740/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – N. Mazur,

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Corina Bînzari (Morari) împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI cu privire la recunoașterea răspunsului ilegal, încasarea indemnizației pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 20 martie 2018, prin care s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din data de 23 noiembrie 2017,

C O N S T A T Ă :

La 17 mai 2017 Corina Bînzari (Morari) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecție Civilă și Situațiilor Excepționale al MAI, (*actualmente Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI*) cu privire la recunoașterea ilegal răspunsul nr.19/7-B-38-17 din 21 aprilie 2017, obligarea achitării indemnizației pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului, în mărime de 30% din venitul lunar al soțului Valeriu Morari, în mărime de 1 491,94 lei, pentru perioada 25 februarie 2017- 02 noiembrie 2019.(f.d.3-6)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că soțul Valeriu Morari activează în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI. În anul 2016 în familia lor s-a născut fiica XXXXX. Reclamanta menționează că nu este angajată în câmpul muncii și este la întreținerea soțului Valeriu Morari, ținând cont de faptul dat, s-a adresat cu o cerere prealabilă către angajatorul soțului prin care a solicitat să i se achite indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu realizat al soțului Valeriu Morari. La 21 aprilie 2017 prin răspunsul nr.19/7-13-38/17 a fost informată că cererea sa este neîntemeiată. Reclamanta indică că

cu răspunsul nu este de acord, îl consideră ilegal, așa cum contravine prevederilor art. 49 din Constituția Republicii Moldova, art. 124 Codul muncii, prevederilor Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22 iulie 2004, Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din data de 23 noiembrie 2017 s-a admis acțiunea înaintată de Corina Bînzari (Morari), s-a recunoscut ca ilegal refuzul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI nr. 19/7-B-38/17 din 21 aprilie 2017, s-a obligat Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI să calculeze și să achite lunar Corinei Bînzari (Morari) indemnizația pentru concediul parțial plătit de îngrijirea copilului XXXXX, pentru perioada 25 februarie 2017 – 02 noiembrie 2019, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către Valeriu Morari. (f.d. 41, 46-50)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 20 martie 2018 a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din data de 23 noiembrie 2017. (f.d. 73, 74-81)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 20 aprilie 2018 Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d.85-87)

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele prezentate la materiale cauze, ori indemnizația pentru întreținerea copilului până la vârsta de 3 ani se achită de CNAS.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 martie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 25 aprilie 2018. (f.d. 82)

În termen legal, la 20 aprilie 2018, împotriva deciziei a declarat recurs Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.(1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas